

Nummer van het vonnis: 527
 Nummer van het parket: BG.66.97.184-04 ST
 Nummer van het repertorium: 526

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, vijftiende kamer, zetelend in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken.

In de zaak ambtshalve vervolgd door het Openbaar Ministerie tegen:

— , geboren te op
 , wonende te ;

vertegenwoordigd door meester , adv. te

gedaagd om:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003) , de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

op het terrein gelegen te ,
 , ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan
 geboren te op , wonende te -

- aanleg verharding dienstig voor het stallen van vrachtwagens,
- plaatsen van container

te , op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2000 tot begin 2001;

***

Gezien de dagvaarding aan de gedaagde betekend;

Gezien de stukken van de bundel;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de gedaagde in zijn antwoorden en verdediging bij monde van zijn raadsman voornoemd die voor de gedaagde voor wat betreft het plaatsen van de container de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vroeg.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting;

BEOORDELING

Op 16 maart 2004 stelde de bevoegde ambtenaar aan de
op het perceel kadastraal gekend
vast dat volgende werken en handelingen wederrechtelijk in uitvoering waren en in stand gehouden werden, namelijk verhardingen (in grind en beton) dienstig voor het stallen van vrachtauto's en het plaatsen van een container.

Deze werken werden volgens de verbalisant uitgevoerd zonder vergunning en ze werden toegeschreven aan beklaagde.

Samen met het proces-verbaal maakte de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering over aan het Parket bij brief van 23 maart 2004.

Beklaagde werd verhoord omtrent deze feiten en hij verklaarde dat hij de eigenaar was van het pand en de naastliggende gronden. Het gedeelte in beton dateerde volgens beklaagde van in de jaren 70 à 80 en werd door zijn vader aangelegd. Sedert begin 2001 had beklaagde nog een bijkomend stukje grond verhard; dit was nodig voor zijn bedrijf, namelijk om een vrachtauto te parkeren. Beklaagde gaf toe dat hij een bijkomend stuk verharding had aangelegd zonder vergunning aan te vragen. Er werd een regularisatieaanvraag ingediend.

Beklaagde heeft geen voorgaande veroordelingen.

Anders dan hetgeen beklaagde aanvoert, valt het aanbrengen van verhardingen wel onder de vergunningsplicht van artikel 99, §1, 1° DRO (vergelijk: Vekeman, Roeland, "Ruimtelijke ordening en stedenbouw", Kluwer, 2004, p. 308-309 en de aangehaalde rechtspraak en rechtsleer; zie ook de wettekst die uitleg geeft aan het eerste lid, 1° van artikel 99). Dit geldt zeker voor een verharding die dienstig is voor het stationeren van vrachtauto's en/of opleggers.

Het kan aangenomen worden dat de betonnen verharding aangelegd werd door de rechtsvoorganger van beklaagde, buiten het strafbaar tijdperk, zodat de telastlegging enkel betrekking heeft op de verharding in grind (confer de verklaring van beklaagde en van de veldwachter). De dagvaarding wordt in die zin aangepast, zo ook de uitspraak over de herstellvordering.

Het herstel in de oorspronkelijke staat dient bevolen te worden; dit is van nature de herstelmaatregel bij uitstek. Het is de enige maatregel die leidt tot het volledig wegnemen van de fysische gevolgen van het schadeverwekkend bouwmisdrijf; enkel het herstel in de oorspronkelijke staat leidt tot het herstel van de legaliteit en de volledige opheffing van de krenking van het algemeen belang. Er zijn geen redenen om deze maatregel uit te stellen.

Op de vraag van gedaagde tot het bekomen van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling kan gelet op de ernst van de feiten niet worden ingegaan.

Navolgende geldboete komt gepast voor ter beteugeling van het flagrant bouwmisdrijf en ter voorkoming van recidive.

De Rechtbank stelt vast dat de feiten gepleegd werden vóór 01 januari 2002 waarbij ingevolge artikel 2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 de huidige bestraffing een zwaardere bestraffing uitmaakt zodat bij toepassing van artikel 2 van het Strafwetboek de minst zware straf dient te worden toegepast, namelijk door de uit te spreken geldboete te delen door 40,3399 waarbij alsdan de opdecimes geldend op de datum van de feiten dienen te worden gerekend.

OM DEZE REDENEN:

Gelet op de volgende artikelen door de Voorzitter aangeduid:

2, 40, 100 van het Strafwetboek;

11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 van de Wet van 15 juni 1935;

162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering;

91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd;

28 en 29 van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd;

1 van de Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd.

2, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 (B.S. 29 juli 2000); en de hiervoren aangehaalde artikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Preciseert de telastlegging in die zin dat enkel beoogd wordt de verharding in grind, dienstig voor het stallen van vrachtwagens (met uitsluiting van de betonnen verharding), naast het plaatsen van de container.

Verklaart de tenlastelegging aldus bewezen.

Wijst het verzoek van de gedaagde om hem het voordeel van de ophouding van de uitspraak van de veroordeling te verlenen af als ongegrond.

Veroordeelt de gedaagde dienvolgens tot een geldboete van 100/40,3399 EUR en zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de Wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door de Wet van 22 december 1989, 20 juli 1991, 26 juni 1992 en 24 december 1993 voormelde geldboete met negentienhonderd negentig deciemmen verhoogd wordt en aldus gebracht op $(100 : 40,3399 \times 200 =)$ 495,79 euro.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van de gedingkosten, begroot op 66,21 euro, en tot het betalen van een vergoeding van 25 euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Verplicht de veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van 25 EUR + 45 opdecimien = 137,50 EUR te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Beveelt het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat, hetgeen impliceert:

- het afgraven en verwijderen van de verharding in grind en het verwijderen van de geplaatste container;
- het maaiveld van het terrein dat met grind verhard was, dient in de oorspronkelijke toestand met teelaarde hersteld te worden tot op het oude niveau.

Bepaalt de termijn voor uitvoering van het herstel op zes maanden, zulks onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 euro per dag vertraging.

Bij gebreke van beklagde om vrijwillig te voldoen aan de opgelegde herstelmaatregel binnen de voorziene termijn, machtigt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur om ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien op kosten van beklagde.

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen, in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van zes maart tweeduizend en zeven,

waar zetelden:

alleenrechtsprekend Rechter;

gerechtelijk stagiair in het parket te Brugge, bij beslissing dd. 13 maart 2006 van de Procureur-generaal bij het Hof van beroep te Gent aangeduid om, met ingang van 01 april 2006, het ambt van openbaar ministerie bij het parket van de Procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brugge geheel uit te oefenen.

griffier.

De griffier,

De Voorzitter.